

Motion till riksdagen 2019/20:2481

av **Margareta Cederfelt (M)**

Motarbete ökad förekomst av resistent hiv

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att motarbete ökad förekomst av resistent hiv och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Antalet individer som bär på hivvirus som är resistent mot bromsmediciner ökar i låg- och medelinkomstländer, enligt forskare från University College London. I sin studie har de samlat in data från 63 länder under åren 2001–2016. Resultatet av studien visar att i slutet av tidsperioden för mätningarna var andelen smittade med resistent hivvirus över 10 procent i södra och östra Afrika och strax därunder i Latinamerika. I Sverige är resistensutvecklingen fortfarande låg.

Risken att resistens uppstår ökar om patienten inte tar läkemedlet såsom ordinerat. Bristande compliance kan bero på flera faktorer, såsom bristande kompetens hos vård- och apotekspersonal eller stigmatisering av hivsmittade samt att läkemedlet är slut och att bromsmediciner kan vara dyra och svåra att köpa.

Exempel på andra svårigheter vid behandling av hiv kan vara att resistenstestning är kostsamt och att laboratorierna i de berörda regionerna saknar kapacitet och kompetens.

WHO varnade 2017 för att antalet avlidna till följd av resistens mot bromsmediciner kan öka med 100 000 personer de kommande fem åren.

Behandlingen av hiv med bromsmediciner är första gången patienter med en kronisk virussjukdom behandlas långvarigt, dvs. livslångt. Behandlingen ställer höga krav på hälso- och sjukvården, liksom på patienten.

I Sverige mäts virusförekomsten hos patienter med hiv regelbundet, vilket gör att läkare snabbt kan ändra behandlingen om förekomsten av viruset ökar. Ökad virusförekomst kan vara ett symptom på resistens. Antalet individer som bär på resistent hivvirus ökar också i Sverige, om än i lägre grad än i omvärlden.

I syfte att motarbete den ökade förekomsten av resistent hivvirus behöver resurstilldelningen öka och inte minska. Det handlar om resurser till mer än hälso- och

sjukvården, exempelvis organisationer som arbetar med att identifiera ej kända hivpositiva personer, stödja smittade personer och deras anhöriga samt utbilda hälso- och sjukvårdspersonal och personer som arbetar med riskgrupper.

Margareta Cederfelt (M)